

KLOUD(N)OVINY

Bookmaker sedí celé dny u sportovních přenosů. Nohy na stole, ruce za hlavou. Občas z hlavy vyplivne pár čísel a hotovo. Toť rozšířená představa, ale je samozřejmě lichá. Bohužel. Bookmaker ve skutečnosti utopí drtivou většinu svého produktivního času v excelových tabulkách a výpočtech.

Vypisování kurzů na sportovní události není věštění z křišťálové koule ani tipování vítězů, nýbrž sestavování rovnic, jejichž výsledky se odvíjí z dynamických statistik, matematických analýz a fundamentálních znalostí daného sportu. Sázkové kurzy jsou odrazem reálné pravděpodobnosti toho či onoho výsledku.

Úkol bookmakera je jasný – vydělat peníze. Vyplatit méně, než nabral. Aby se mu to dařilo, jeho kurzy musejí být vyvážené: matematicky správné, zároveň však dostatečně atraktivní. V nízkém kurzu si u něho nikdo nevsadí, v přemrštěně vysokém by zas zplakal nad výdělkem.

Co se kurzování cyklistiky týká, odborná znalost sportu je nezastupitelná a hraje mnohem větší roli než třeba u vypisování mainstreamových sportů, jako je fotbal nebo hokej. Na takové sporty v podstatě stačí rozumět matematické zákonitosti kurzů a statistickým modelům, z nichž predikce vychází. Měřitelnost a dostupnost důležitých dat je totiž u zmíněných sportů na takové úrovni, že jimi živené algoritmy strčí všechny fundovaně experty s elektronickou tužkou do kapsy.

Cyklistické kurzy jsou výsledkem výpočtů, které ze své podstaty

nemají jednu jedinou správnou podobu, jelikož některé vstupní hodnoty jsou jen subjektivní aproximace. Výsledek je tím pádem jakýsi kvalifikovaný odhad, nikoli křišťálově čistá predikce. Dva různí bookmakeři nevytipují tentýž závod na chlup stejně, nicméně rozdíl jejich kurzů bývá minimální. Jestliže ne, někde je chyba.

Jak vypadá můj konkrétní postup? Stáhnu si startovní listinu a automaticky seřadím cyklisty dle žebříčku pro daný typ závodu, jenž vychází z databáze, kterou si dlouhodobě aktualizují a upravují. Můj vlastní bodovací systém vychází z mnoha různých kritérií. Některé položky jsou ryze subjektivní, jiné zas exaktní a jasně definovatelné. Dle specifik daného závodu, předpovědi počasí, předpokládaných týmových taktik a aktuální formy jezdců upravím (nebo i zcela přepokupu) automaticky vygenerované hodnocení. Pak už jen sečtu veškeré hodnoty, přepoklopím je na procenta a zkonvertuji do sázkových kurzů. Může to vypadat komplikovaně, zas taková věda to ale není.

Mé cyklistické znalosti se svou hloubkou, přesností a aktuálností nemůžou měřit se znalostmi sportovních ředitelů cyklistických týmů nebo samotných závodníků. Díky své cyklistické minulosti však znám elementární zásady a principy závodění, což mi pomáhá s výběrem i evaluací dat a informací pro mé výpočty. Sportovní

ředitelé či kapitáni týmů můžou vymyslet dokonalou závodní strategii, pravděpodobnostní odhad šancí všech jednotlivých závodníků je však docela jiná disciplína. I proto mnoho bývalých špičkových sportovců spálilo sázením nemalé peníze – svému sportu bezesporu rozumějí víc než kdokoli jiný, nicméně právě tento fakt u nich často vytváří falešnou iluzi, že rozumějí i sázkovým kurzům a výpočtům, které za nimi stojí.

Mé cyklistické kurzy nejsou dokonalou predikcí, musí však být reálným pravděpodobnostem dostatečně blízko. V opačném případě bych svoji práci moc dlouho nedělal. Občas se v mých kurzech vyskytují slabá místa či dokonce chyby a lidé, kteří je najdou, jsou v sázení úspěšní. A hlavně jsou chytřejší než já.

V tom tkívá můj další úkol. Takové sázkaře včas rozpoznat a využít jejich znalostí. Na základě jejich aktivity se výrazněji mění kurzy, čímž se stávají efektivnější a z dlouhodobého hlediska výnosnější. Chytří a úspěšní sázkaři mi tedy pomáhají. V podstatě pracují pro mě, pokud toho jako bookmaker dokážu využít. Bez nich by ne-

byly kurzy zdaleka tak „správné“ a relevantní v momentě, kdy přijde sázet většina dalších hráčů. Výhodné to je tedy paradoxně pro obě strany – pro úspěšné klienty i pro sázkovou kancelář.

Až když se kurzy srovnají s trhem (s kurzy jiných renomovaných sázkových kanceláří) a popasují se s nájezdem zmiňovaných vyhrávajících hráčů, stanou se z nich čísla vyjadřující skutečně kvalitní predikci. Pár

hodin před závodem je tedy lze brát jako velice přesný ukazatel reálných šancí. To platí o všech sportech, nejen o cyklistice. Kdo dokáže takové kurzy dlouhodobě „porážet“ svou vlastní předpovědí, ten si může svým uměním slušně vydělat. A mně zavařit.

Na závěr si ještě dovoluji přihodit jednoduchý vzoreček, který by měl znát každý, kdo chce sázkové kurzy umět „číst“. Přepočet kurzů do reálné pravděpodobnosti: Pokud tedy vidíte kurz 2.0, znamená to 50 % pravděpodobnost, protože kurz 3.0 je 33,3 %, kurz 1.5 odpovídá pravděpodobnosti 66,67 %, kurz 10.0 je 10 % a tak dále.

Jestliže najdete kurz na Sagana v hodnotě 5.0 a usoudíte, že jeho reálná šance na výhru je 25 %, což by odpovídalo kurzu 4.0, našli jste zlatou cihličku. Pokud svému odhadu skutečně věříte, měli byste si vsadit, protože jsem právě popsal jediný matematicky ověřený způsob, jak v dlouhodobém horizontu dosáhnout profitu v sázení. Ale já jako bookmaker dělám vše proto, aby takových příležitostí moc nebylo.

Lukáš Klouček
autor je bývalý profesionální cyklokrosař a silničář a nyní
bookmaker sázkové kanceláře William Hill

Nechám vás vyhrát, ale ne moc